

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Miseszándékok 2. old.

Részlet:

Michel Quoist: **Itt vagyok,
Uram!** című könyvéből
3. old.

Könyörgés a Szent -
lélekhez 6. old.

Egyházközségi hírek
7. old.

Családcsoport hírei
8. old.

Elgondolkodtató:

Az oktalan pók
9. old.

Juci ünnepi receptjei:
„Burgonyafánk”
11. old.

Kalendárium:

BOLDOG GHEBRE MIHÁLY
pap 12. old.

9búsági csoport hírei
17. old.

Karitás csoport hírei
18. old.

Viccek: 19. old.

Rejtvény: 20. old.

Az Úr Jézus által kért ima

Lábunk együtt járjon.

Kezünk együtt gyűjtsön.

Szívünk együtt dobbanjon.

Bensőnk együtt érezzen.

Elménk gondolata egy legyen.

Fülünk együtt figyeljen a
csöndességre.

Szemünk egymásba nézzen
és tekintetünk összeforrjon.

Ajkunk együtt könyörögjön
az Örök Atyához irgalomért.

(1962. május 4. Szeretetláng Leleki napló)

Miseszándékok

Szeptember (az esti szentmisek időpontja **18 h**)Szentek és
ünnepeink

1.	Kedd		Szent Noémi
2.	Szerda		Szent Renáta
3.	Csütörtök		Nagy Szent Gergely pápa
4.	Péntek		Szent Rozália
5.	Szombat	Farkas Cs. Ferencné, Ábrahám Rozália	Szent Lőrinc
6.	Vasárnap	9h: Tanács József és Papdi Mária; élő és elhunyt családtagokért este:	Évközi 23. vasárnap Szent Zakariás
7.	Hétfő		Kassai szent vértanúk
8.	Kedd		Kisboldogasszony
9.	Szerda	Mezősi Ferenc	Szent Ádám
10.	Csütörtök	Csányi Vince és szülők: Szabó György és Király Mária	Tolentinói Szent Miklós
11.	Péntek		Szent Jácint
12.	Szombat	Szűcs Mária	Szűz Mária szent neve
13.	Vasárnap	9h: Nagy Szilveszter, Szűcs Etelka 17 (Bokor-kereszténél) Id. Horváth Vince	Évközi 24. vasárnap Aranyszájú Szent János
14.	Hétfő		Szent kereszt felmagasztalása
15.	Kedd		Fájdalmas Anya
16.	Szerda		Szent Edit
17.	Csütörtök		Szent Zsófia
18.	Péntek		Kupertinói Szent József
19.	Szombat		Szent Januáriusz
20.	Vasárnap	9h: Rózsafüzér Társulat élő és elhunyt tagjaiért este:	Évközi 25. vasárnap Koreai szent vértanúk
21.	Hétfő		Szent Máté apostol
22.	Kedd		Szent Móric
23.	Szerda		Szent P. Pio
24.	Csütörtök		Szent Gellért
25.	Péntek		Szent Kleofás
26.	Szombat	Pap István	Szent Kozma és Szent Damján
27.	Vasárnap	9h: Kisistók Árpád és a család elhunytjaiért este:	Évközi 26. vasárnap Páli Szent Vince
28.	Hétfő		Szent Vencel
29.	Kedd		Szent főangyalok
30.	Szerda		Szent Jeromos

RABSZOLGÁK

A munka igazában nem büntetés, hanem Isten által az embereknek adományozott megbecsülő bizalom. Az Atya nem akarta Teremtését egyedül befejezni, ezért hívja teremtményét segítségül, őszinte közreműködésre.

De szolgálat is a munka, szolgálat, amit egyik ember a másiknak tehet. És ha meg is nehezedett az eredeti bűn következtében, igazi nagyságából semmit sem veszített. A munka által válik termékennyé a föld, gazdaggá és gyümölcsözővé. Ám a kapzsi, a harácsoló emberek azért veszekednek, arra törekednek, hogy önmaguknak sajátítsák ki mind, az így nyert javakat. Ezért a földi építő-udvar nagyon sokszor szomorú, „gyászos fogoly-táborrá alakul át, ahol néhányan önmaguk kizárólagos javára használják ki mások kényszerszolgálatának az eredményeit. Nagyon sok szeretetre van szükség ahhoz, hogy le tudjuk rázni magunkról a rabszolgaság bilincseit; de nem a gyűlölet, hanem az igazi szeretet erejével...

*

„Rajta ti gazdagok, zokogjatok és jajgassatok a rátok törő nyomorúság miatt! Gazdagságtok megrothad, ruhátokat moly emészti... Lám a munkabér, amelyet a földjeiteket learató munkásoktól megvontok, az égre kiált s az aratók jajsza a seregek Urának fülébe jut... Elítéltétek és megöltétek az igazat!...” (Jk 5,1-6)

„A sóvárgással eltelt természet Isten fiainak megnyilvánulását várja. Hiszen a természet is hiábavalóságnak van alávetve, nem önként, hanem amiatt, aki alávetette, de megmarad az a reménye, hogy a mulandóság szolgái állapotából felszabadul Isten fiainak dicsőséges szabadságára. Tudjuk ugyanis, hogy az egész természet együtt sóhajtozik és vajúdik mindaddig...” (Róm 8,19-22)

*

Ismerek rabszolgákat, Uram, én ma este értük akarok Hozzád imádkozni!...
Éppen felvették volna szakmunkásnak,
Amikor egy névtelen hang telefonon beárulta, hogy szakszervezeti megbízott volt előző munkahelyén,

S a rabszolga mehetett újra a népkonyhára...

Légy irgalmas hozzá, Uram.

Azt mondták neki, hogy hétfőtől kezdve a munka fél hétkor kezdődik.

A rabszolganő már reggel hatkor megmosdatta gyermekeit, még mielőtt a munkába ment volna.

Légy irgalmas hozzá, Uram.

Ha még egyszer beszélgetni mer az üzemben, úgy kivágom innét... ordított a bősztulajdonos,

S a rabszolganő ajkába harapva elhallgatott.

Légy irgalmas hozzá, Uram.

Este nem mert hazamenni, mert a háziasszony tovább dolgoztatta volna;

De pénze nincs s a rabszolganő ezen az estén nem vacsorázott.

Légy irgalmas hozzá, Uram.

Így szólt hozzá a művezető: Emlékezzék csak a tegnapelőtti munkaleállásra! Ma három órával tovább marad bent...

S a rabszolga szégyentől és haragtól vörösen fejet hajtott, mert otthon lévő három gyermekére gondolt.

Légy irgalmas hozzá, Uram.

Három helyett ma négy szövőszékre ügyel! – mondotta a műhelyfőnök.

S a rabszolganő még gyorsabban dolgozott, hogy a gépnek engedelmeskedjék.

Légy irgalmas hozzá, Uram.

Mint minden héten, a gazdái ezúttal is vendégséget fogadtak;

De mert a szalonban kell hálnia, hajnali háromig, az utolsó vendég távozásáig várakozott.

És a rabszolganő négy óra múltán újra talpon volt, hogy munkába álljon.

Légy irgalmas hozzá, Uram.

Önző emberek így vetették rabszolgasorsba saját testvéreiket.

Uram, nem így akartad te ezt, amikor azért hívtál munkára bennünket, hogy befejezzük teremtető művedet.

Azt akartad, hogy az egész Föld egy végláthatatlan nagy műtelep legyen, ahol az ember legkisebb kézmozdulata is a közös alkotás befejezésére törekszik.

Mint egy test sejtjei, úgy akartad egybekapcsolni a bevetett mezőket s a füstölő gyárakat, az irodákat és ipartelepeket;

A meleg otthonokat, ahol az édesanyák fáradoznak és a föld mélyét, ahol a
bányász csákánya suhog,

A tudósok laboratóriumait és a művészek műtermeit.

Azt akartad, hogy a munkában minden ember naggyá nőjön, tehetsége
kibontakozzék,

Hogy az idők végén, egymásra találva, az átalakított, megszépített, befejezett földi
munkára büszkén, Benned és Általad munkájuk szép gyümölcsét Atyádnak ajánlják
fel!...

De elcsúfítottuk, uram, a földi munka képét,

Tönkretettük a Teremtés szent misztériumát.

*

Uram, ma este Neked ajánlom fel a munka rabszolgáinak, a lázongó embereknek
hosszúra nyúló kiáltását.

Neked ajánlom mindegyikük kínját, megaláztatását,

Neked ajánlom harcukat,

Neked ajánlom mindazokat, akiket megvernek,

bebörtönöznek,

akire lönek,

s akiket megölnék.

A dolgozók ez óriási seregét, akik szenvedéseikkel harcolnak, hogy felszabadítsák
végre testvéreiket.

Világosítsd fel őket a te Fényeddel,

Hogy józanok legyenek a viszályban,

Hogy igazságosak legyenek a harcban,

Hogy bőkezűek az önfeláldozásban,

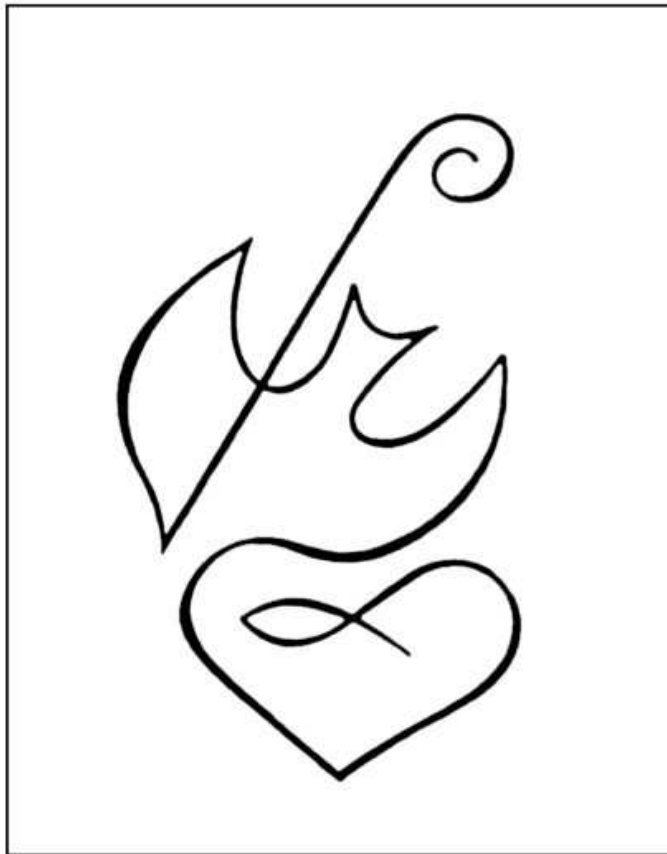
És hogy megértsék igazán, hogy Atyád szeme az épülő

Új Világon pihen.

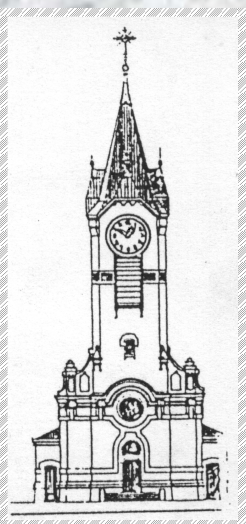
Tisztítsd meg a szívüket, Uram, hogy a szeretet vezesse őket a harcban, hogy az
idők végén, szabadon és büszkén ajánlják fel Atyádnak azt az Éden-kertet, amelyet
önkezükkkel és Veled építettek fel.

KÖNYÖRGÉS A SZENTLÉLEKHEZ

(Angelus Silesius verse – Fordította: Szénási Sándor)

Szentlélek! Fő jó! Szent neved
 Borítsa lángba szívemet!
 Tüzednek édes lángja fennen
 Lobogjon vígan én felettem.
 Ébresszen bennem szent kegyed
 Szerelmes, élő, nagy hitet!
 Világíts át, Te, drága Fény,
 Nehogy sötétben haljak én.
 Te szent árnyékod hűvösítsen,
 Hogy idegen tűz ne hevítsen.
 Szívemnek kertje élni fog,
 Ha hull rá égi harmatod.
 Fő Vigasz, várom jöttödet,
 Csókold életre lelkemet.
 Ajándékaid, mint a tenger,
 S Nélküled koldus csak az ember.
 Itt van szívemnek kelyhe, Te
 Pünkösöd borával töltsd tele!
 Add, ha parancsod megjelen,
 Katonaként én megtegyem.
 Te jó tanácsod hadd vezessen,
 Különböztessenek jól, helyesen.
 Szent értelmeket, ha adod:
 Felismerem akaratom.
 Arany folyam vagy, Bölcsesség,
 Szerelmed csókja bennem ég,
 És így a szívem tudja, érez:
 Milyen jó vagy Te és mily édes.
 Szemem mindig csak Rád tapad::
 Igazság Lelke csak Te vagy!
 Megígérted, jó Jézusom:
 E vendéget én megkapom.
 A szívem várja vágyva, halkán,
 Őt várja ez az üres barlang.
 Boldog lesz, majd ha áldva jó:
 Örökre nálam marad Ő!

Egyházközségi hírek:

Plébániai kormányzónkat, **Liszkai Tamást**, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-359-1050, .06-30-289-5397, 273-260.

Miserend:

kedd-szombat: **18.⁰⁰**

vasárnap: **9.⁰⁰ és 18.⁰⁰**

A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Kedd - Péntek: **9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.**

A plébánia weboldala:

www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

A Bokor-keresztnél szervezett megemlékező szentmise **szeptember 13-án**, vasárnap **17** órakor lesz megtartva. Ezt követően minden jelenlévőt szeretettel várunk a hagyományos vendégfogadásra.

A röszei Páduai Szent Antal Plébánia **ifjúsági csoportja** egy kötetlen baráti találkozóra és tábortűz melletti beszélgetésre hívja az érdeklődő középiskolásokat **szeptember 11-én**, pénteken **18** órára a **plébánia udvarára**. Ez egyúttal a szeptembertől rendszeressé váló ifjúsági csoportfoglalkozások első alkalma is.

A röszei Páduai Szent Antal Plébánia **családcsoportha** szeretettel vár minden érdeklődőt (nagy családot, kis családot és egyedülállót is) **szeptember 12-én**, szombaton **15** órára a plébánia **hittantermébe**. A találkozó keretében gondolatindító előadás, kötetlen beszélgetés, valamint közös vacsora szerepel. Kisgyermek számára játszótér biztosítunk. A találkozót bevezető előadás témája: **keresztény élet a társadalomban**.

Október 10-én, szombaton délelőtt **10** órai kezdettel tartjuk Kartal József atya pappá szentelésének 65. évfordulóján az ünnepélyes **„vasmisét”**. Aki bármely **segítséget fel tud ajánlani** a szervezéshez anyagiakkal vagy önkéntes munkával, kérjük, jelezze Ábrahám Antalnénak vagy Vargáné Ábrahám Ildikónak.

Páduai Szent Antal Plébánia családcsoportjának hírei:

Szeretettel vár minden érdeklődőt (nagy családot, kis családot és egyedülállót is) **szeptemberben induló** családi összejöveteleire.

A találkozók keretében **gondolatindító előadások, kötetlen beszélgetések**, valamint **közös vacsora** szerepelnek.
Kisgyermek számára **játszóházat** biztosítunk.

A találkozók bevezető előadások témája:

Keresztény élet a társadalomban

Mitől keresztény valaki? Milyen a jó keresztény állampolgár? Csak konzervatív vagy jobboldali lehet-e, aki keresztény? Mit jelent a közösségi felelősségvállalás, ill. hol vannak a határai? Mennyire lehet valaki egészségesen egyéniség a társadalomban? Mit tanít minderről az Egyház?

Miután számtalan emberben él az a téves nézet, hogy a jó keresztény csak egyféleképpen gondolkodhat, s ez szigorúan és szabályszerűen határozza meg társadalmi életét, beszélgetéseinken sok-sok félreértést is szeretnénk tisztázni, ill. átbeszélni.

Gondolkodjunk együtt!

Első találkozási alkalom:

szeptember 12. szombat 15 órától a plébánia hittantermében

Mindenkit szeretettel várnak a szervezők:

Liszkai Tamás plébániai kormányzó, valamint

Blázsánik István és Fábián Eszter plébániai családreferensek!

Elérhetőségeink:

Tel.: 70/333-91-75; 20/498-95-38

E-mail: csaladcsoport@gmail.com

Elgondolkodtató!!!

Tanulságos történetek!

Az oktalan pók

Egy szép szeptemberi reggelen a levegő tele volt lengén úszó, finom pókhálósálakkal. Az egyik fonál fennakadt egy magas fa tetején s az apró kis utas, a kis pók, átlépett fehér hajócskájából a lomb szilárdabb talajára. Azonnal új fonalat bocsátott ki magából, végét hozzáerősítette a fa csúcsához, s azután a hosszú szálon leereszkedett egészen a fa tövéig. Ott terebélyes bozóra akadt s rögtön munkához látott. Elkezdte szőni hálóját. A hosszú szálhoz, amelyen lejött, hozzá kötötte a háló felső csücskét, a többi sarkát pedig a bokor aljához erősítette.

Nagyszerűen sikerült a háló és kitűnően ment a légyfogás. Pár nap múlva azonban újra munkához látott és minden irányban meghosszabbította a hálót. Hála a fölfelé vezető erős szálnak, ez is sikerült. Mikor az őszi hajnalok csillogó harmatgyöngyei elborították a nagy hálót, úgy csillogott, mintha gyönggyel átszőtt fátyol díszítené a bokor sárguló leveleit.

A pók meglehetősen büszke volt hálójára. Jól ment a légyfogás és napról-napra kövérebb lett. Pocakot eresztett. El is felejtette már, hogy milyen éhesen és soványan érkezett ide néhány hete...

Az egyik reggel rosszkedvűen ébredt. Köd feküdte meg az erdőt és a legyek is elbújnak ilyenkor. Vajon mit csináljon ilyen unalmas, őszi napon?! Legalább egy körutat teszek a hálón és megvizsgálom, nincs-e rajta javítanivaló – mondogatta magában a pók és elindult. Végigvizsgált minden fonalat, hogy jól megvan-e erősítve. Hibát ugyan sehol se talált, de rosszkedve csak nem akart elmúlni. Amint járkált duzzogva, a háló csücskén egy hosszú fonálra akadt, amelyről nem tudta megállapítani, hogy miféle fonál. A többiről jól tudta: az idemegy, az a letört ág végéhez, amaz oda a tövishez. A pók ismert minden kis ágacskát, fonalat, de erről a szálról nem tudta, mit keres itt. S méghozzá egész érthetetlenül fölfelé megy, egyszerűen föl a levegőbe. Mi lehet ez?? A pók felágaskodott a hátsó lábára és fölfelé tekintett. Hiába! Ennek a szálnak nincs vége. Akárhogy nézi, ez a szál a felhőkbe nyúlik. Minél tovább erőlködött a pók a rejtély megoldásán, annál dühösebb lett. Hogy mire való ez a felfelé futó szál?! Persze a nagy lakmározás közepette elfelejtette ökelme, hogy egy szép őszi reggelen ezen a fonálon szállott le. Arra sem emlékezett már, milyen hasznára volt ez a fonál, mikor hálóját szőtte és nagyobbította. Mindezt régen elfelejtette. Csak annyit látott, hogy itt fölfelé

megy egy haszontalan fonál, melynek semmi jelentősége sincs, mert a puszta levegőben lóg.

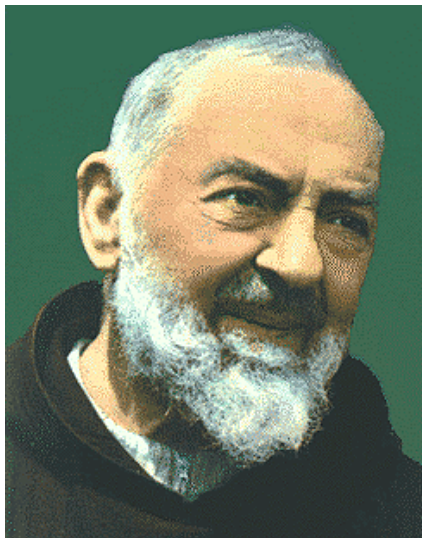
El veled! - kiáltotta megdühödve és kettéharapta a fonalat. A háló abban a pillanatban összeomlott... és amikor a pók magához tért, a bokor aljában találta magát és a háló foszlányai csavarodtak köréje. Egyetlen szempillantás alatt megsemmisült hálója, mert nem értette meg, mert elfelejtette a fölfelé vezető fonál jelentőségét.

Szavainkkal és tetteinkkel egyaránt dicsérni szeretnénk Istent. Néha könnyebb szavakkal, néha nehéz jónak lenni, néha elfeledkezünk arról, hogy itt és most mit vár tőlünk a mi szerető Istenünk.

Reggeli ima,

amelyet a Szűzanya diktált Padre Pionak,

Ó Mária, a megtestesült Igének Szülője és a mi legédesebb Anyánk, itt vagyunk lábaid előtt, mialatt felvirrad egy új nap, egy új nagy ajándéka Istennek. Kezeidbe és szívedbe helyezzük egész valónkat, bennünk minden a Tied legyen: értelmünk és akaratunk, testünk és lelkünk. Alakíts bennünk anyai szeretetteddel egy új életet, a Te Jézusod életét.

Ó Mennyei Királynője, a legkisebb értékű cselekedeteinket is támogasd a Te anyai sugallataiddal, add, hogy a szent és szeplőtelen áldozatnál minden és mindegyik tiszta és Istennek tetsző legyen!

Ó Jóságos Anya, tégy minket szentekké, amint ezt tőlünk Jézus elvárja és a Te Szíved vágyakozva folytonosan kéri!

Ámen

Guci ünnepi receptjei

SZŐLŐS, ALMÁS CSIRKESALÁTA

Hozzávalók:

- ❖ 50 dkg sült csirkehús,
- ❖ 25 dkg fehérszőlő,
- ❖ 40 dkg burgonya,
- ❖ vöröshagyma
- ❖ 5 dkg mazsola,
- ❖ 1 nagy alma,
- ❖ 1,5 dl majonéz,
- ❖ Só, törött bors

Elkészítés:

A burgonyát enyhén sós vízben megfőzzük, meghámozzuk, s még langyosan kockákra vágjuk. Hozzáadjuk a feldarabolt, hideg csirkehúst, a hagymakarikákat, a meghámozott és kockákra vágott almát, a mazsolát, a fele mennyiségű szőlőszemet, megsózzuk, megborsozzuk, és összekeverjük. Leöntjük a majonézzel, óvatosan megforgatjuk. A maradék szőlőszemekkel díszítjük. Fogyasztás előtt 30 percre a hűtőszekrénybe tesszük.

BURGONYAFÁNK

Hozzávalók:

- 25 dkg burgonya
- 30 dkg liszt
- 2 dkg élesztő
- 2 tojássárgája
- 2 dl tej
- 3 dkg zsír
- cukor
- só

Elkészítés:

Az élesztőt egy kiskanálnyi cukorral futtasd meg a tejben. A krumplit főzd meg héjában, majd - még melegen - hámozd meg, s törd át. A lisztet dolgozd össze a krumplival, a tejes élesztővel, a tojássárgájával, a 3 dkg zsírral és egy kevés sóval. A tésztát nyújtsd ki egy lisztezett deszkán kisujjnyi vastagra, s így keleszd egy órán át. Lisztezett pogácsaszaggatóval vágj belőle kis fánkokat, s azokat - bő forró zsiradékban - mindkét oldalukon süsd pirosra.

(Összeállította: Szűcs Judit)

Jó étvágyat!

Kalendárium

Szeptember 1. BOLDOG GHEBRE MIHÁLY pap

Mertule Mariam, 1788. +Abesszínia, 1855. augusztus 28.

A 17. század meghiúsult uniós kísérletei után Abesszínia mintegy kétszáz évig magára maradt monofizita kereszténységével. Antoine Abbadié (1810–1897) francia kutató 1843-ban írta le az abesszin keresztények vigasztalan helyzetét. Tudósított olyan szülőkről, akik át akarták adni neki fiaikat, hogy olyan országba vigye őket, ahol vannak papok, és ahol megünneplik a húsvétot; és szólt olyan családokról, amelyek nemzedékek óta pap nélkül is megtartották vallási gyakorlataikat, és az erős mohamedán elnyomás ellenére is megőrizték hitüket.

Ghebre Mihály („Mihály arkangyal szolgája”) 1788-ban született Mertule Mariamban. Tizedik életévétől kezdve kolostori iskolába járt, majd 1807-ben novíciusként kolostorba lépett; teológiai tanulmányait a doktori fokozattal fejezte be.

Minél többet tanult azonban, annál inkább kínozza valami belső nyugtalanság és a teljes igazság megismerésének vágya. A hittan jórészt a Krisztus személyéről szóló vitákban merült ki, a szerzetesi élet pedig külsőséges vallási gyakorlatokban és értelmetlenné vált formákban merevedett meg. A régi szerzetesek emlékezetében elevenen élt „A szerzetesek kézikönyve”, amely értékes kincs lehetett, de sehol sem volt már föllelhető. Ghebre Mihály nem sajnálta a fáradságot, hogy megkeresse ezt a kincset. 1815-től 1825-ig zárandokolt kolostorról kolostorra, míg végül a fővárosban, Gondarban rábukkant. Ebben a tudományos központban maradt tizenegy évig; ez idő elteltével azonban még csalódottabb volt, mint előtte. Elhatározta, hogy Jeruzsálembe zárandokol, mert remélte, hogy ott majd közelebb jut Krisztus igazságához.

Amikor egy küldöttség utazott Kairóba, hogy a pátriárkától új abunát (érseket) kérjen, csatlakozott a csoporthoz, melyet egy olasz lazarista hithirdető, de Jacobis Szent Jusztin apostoli prefektus vezetett.

Kairóban nem érték el sikert. A pátriárka rákényszerített Abesszíniára egy huszonkét éves szerzetest abunaként, aki nemcsak tanulatlan, hanem erkölcstelen is volt. Ghebre Mihály az egész küldöttség előtt feltett neki egy Krisztusra vonatkozó kérdést; a válasz azonban siralmasan hangzott. Ghebre Mihály így ítélte meg: „Szellemileg Ön csak félszemű! Tudatlansága nyilvánvalóvá lett számunkra”. Ennek ellenére a

jelöltet püspökké szentelték, és felvette a Szalama abuna nevet. Jusztin de Jacobis Kairóból Rómába vezette csoportját. Azt hitte: ez lesz a legjobb eszköz arra, hogy eloszlassa Abesszíniának Róma elleni sok előítéletét. Az örök város megpillantása lenyűgözte a látogatókat, mindenekelőtt pedig XVI. Gergely pápa (1831–1846) alakja, aki kétszer is fogadta őket kihallgatáson, s nagyon különbözött Abesszínia egyházának pátriárkájától és abunájától. Hazafelé vivő útjuk Palesztinán át még egyfelé tartott, utána azonban egy időre megint elvált Jusztin és Ghebre Mihály útja.

Csakhamar úgy tűnik, mintha Ghebre Mihály megkísérelte volna, hogy ellenszegüljön a megismert igazságnak, mintha átvette volna a katolikus hit elemeit, a katolikus Egyházat azonban ki akarta volna kerülni. Nem akart szakítani abesszin egyházával, de hivatottnak érezte magát, hogy Krisztus igaz hitét, amelyet Rómában és Jeruzsálemben megtalált, minden abesszin általános hitvallásává tegye. A kairói pátriárka támogatta, és megfelelő írást adott neki Szalama abunához.

A zarándok ujjongva tért vissza hazájába. Szalama abuna azonban nem felejtette el kairói megaláztatását. Nyilvánosan elkobozta a pátriárka iratát, és rákiáltott átadójára: „Menj, te átkozott, te kiközösített!” Emez visszavágott: „Ön elutasította a pátriárka írását: ettől a pillanattól fogva önnek nincs illetékessége! Hogy akar ön, a lázadó kiközösíteni engem?”

Ghebre Mihály nagy terve, hogy az abesszin egyházat Krisztus igaz hitére vezesse, megghiúsult. Csalódottan kereste fel Jusztin de Jacobist, aki hat hónapon át naponta neki szentelte idejét, hogy vallási és teológiai beszélgetések során segítsen a keresőnek nehézségei megoldásában. Végül 1844-ben tanítója előtt letette a katolikus hitvallást.

Jusztin konvertitájában kiváló segítőre talált. Ghebre Mihály csakhamar az új alapítású szemináriumban ifjú honfitársait készítette elő a papságra. Nemsokára megírt egy nyelvtant, szótárt, és katekizmust ge'ezül, Abesszínia liturgikus nyelvén. Majd járta a falvakat, városokat és kolostorokat, hogy mindenütt hirdesse a katolikus hit igazságát. Rendkívüli műveltsége, tüzes beszédkészsége és mély jámborsága sokakat megnyert a katolikus Egyház számára.

Szalama abuna ijedten látta, mint csökken befolyása. Sikerült ellenfelét láncra vernie, két hónap múlva azonban Ubie fejedelem parancsára szabadon engedték Ghebre Mihályt. Társai a kezét és lábát csókolták, amelyek méltók lettek arra, hogy Krisztusért láncokat viseljenek. 1851. január 1-én az időközben püspökké lett Jusztin pappá szentelte, majd felvette a lazaristák kongregációjába is.

A helyzet ismét Szalama abuna javára fordult, amikor a kalandor Kassza jutott uralomra. Szalama abunában megfelelő segítőre talált nagyravágyó tervei megvalósításához. Együttesen vették fel a harcot a katolikus vallás ellen. Kiadtak egy rendeletet egy eretnek Krisztus-hitvallásról, amelyet minden abesszinnek halálbüntetés terhe alatt el kellett fogadnia. Az abesszin klérus kinyilvánította egyetértését, a katolikusok – püspökük és öt hazai papjuk köré gyűlve – elutasították. A bátor hitvallókat fogságba vetették. Jusztin de Jacobist öt hónap múlva elengedték, és katonai őrizettel a határra kísérték. A hazai papokat válogatott kínzásoknak vetették alá: hetekre kifeszítették a lábukat egy facövekhez s így hagyták őket a perzselő napon és a hideg éjszakán is, napokon át semmit sem kaptak enni, ismételten csaknem halálra ostromozták őket.

Eközben Kasszát II. Teodorosz néven ünnepélyesen négussá, azaz császárrá koronázta Szalama abuna. Hatalma tetőpontján állott, egész Abesszínia meghajolt előtte, csak egy csoport mert ellene szegülni: Ghebre Mihály és négy társa. A négus a táborába vitette a „lábadók” vezérét. Mivel semmiféle fenyegetés nem használt, két órán keresztül ostromoztatta.

A csaknem halálra kínzottak még két hónapon át kellett nehéz láncokban követnie a csapatot. Ekkor új ítélkezésre került sor. A négus felkelt és így kiáltott: „Ti mindnyájan, abuna és az egyház szolgálói, halljátok! Titeket hívlak tanúként és bíróul. Az egész népet alávetettem törvényemnek és hitemnek. Csak ez az ember tagadta meg, hogy engedelmeskedjék nekem.” – „Nem ismerem hitemnek más bíróját, mint Krisztust és földi helytartóját, a római pápát!” – „És én, én talán nem vagyok bírád?” – „A test ugyan a hatalmadban van, de a lélek nem. Szemben áll a joggal, ha az emberi erőszak kijelenti: vagy el kell fogadnod a hitemet, vagy meg kell halnod. Te, te Abesszínia zsarnoka vagy, az abuna pedig a démonod!”

Ez már elég volt! Teodorosz dühtől fulladozó hangon kiáltotta: „Katonák, vezessétek a vesztőhelyre, és lőjétek agyon!” A jelenlevő angol követ közbenjárására a halálbüntetést életfogytig tartó fogságra változtatták. Így a hitvallót a hadsereg újabb három hónapon át vonszolta végig az országon; s ez néma prédikáció volt mindenki számára, aki látta láncait és elkínzott testét. Amikor a hadseregben kitört a kolera, Ghebre Mihályt az elsők között ragadta el 1855. augusztus 28-án.

1926. október 3-án XI. Pius pápa boldoggá avatta.

*

Szeptember 25. RADONESZI SZENT SZERGEJ apát

Rosztov mellett, 1319 előtt. +Radonesz, Zagorszk mellett, 1392. szeptember 25.

A 14. század a Nyugat számára a középkori kultúra megérlelődését jelentette. A kelet-európai térség számára viszont sötét korszak volt ennek az évszázadnak a kezdete. A mongol pusztítások sebei még nem gyógyultak be. A városok templomai és kolostorai romokban heverték. Ám az emberek vágyódtak az imádság nyugodt helyei után, a szomorú valóság pedig új, hatalmas ösztönzést adott az elmélkedésre és az aszketikus élet utáni törekvésre. Ez kedvezett a remeteélet felvirágzásának és „az orosz Théba” kialakulásának.

„A világból való kivonulás” legszebb emlékműve a Troica-Szergijeva- kolostor, amelyet Radoneszi Szergej alapított a Szentháromság tiszteletére. (Ez a szentély ma is nyitva áll az istentisztelet számára. A Moszkvától mintegy 70 kilométernyire északra fekvő hely hivatalos neve 1930 óta Zagorszk.)

Szergej a Moszkvától északra fekvő rosztovi fejedelemség egy nemesi családjából származott. A keresztségben a Bertalan nevet kapta. Testvérei közül az idősebb Istvánt és a fiatalabb Pétert említi az életrajza.

Bertalan gyermekkorában Kalita Iván nagyfejedelem a rosztovi fejedelemséget Moszkvához csatolta. Ennek következtében a korábbi fejedelmet szolgáló nemességének sokat kellett szenvednie. Bertalan szülei ezért áttelepültek Moszkva vidékére, Radoneszbe.

Amikor az idősebbik testvér, István megözvegyült, belépett a közeli hotkovói kolostorba. Szergej már régóta remeteségbe vágyott, de meg kellett várnia, hogy szülei is Hotkovóban találjanak otthonra. Ekkor kivonult a „pusztába”, és vele ment István is. A Hotkovótól mintegy tíz kilométernyire lévő nagy fenyőerdőben telepedtek meg egy patak partján. Fenyőfából kis kápolnát építettek és két cellát. Ez lett a későbbi Szentháromság-kolostor magva. István azonban hamarosan felhagyott a remeteséggel és belépett a moszkvai Epifánia-kolostorba.

Bertalan egyedül maradt. Mintegy húszéves korában ment a „pusztaságba”. Az Egyházban ugyan mindig elevenen élt a remeteség hagyománya, de az aszketikus életnek ebbe a formájába rendszerint csak hosszú belső előkészület és kolostori kiképzés után vágtak bele. Bertalan magányosságát időnként megtörte egy Mitrofan nevű idős szerzetes pap látogatása. Egy ilyen látogatás alkalmával beöltöztette az ifjú remetét szerzetessé, és a Szergej nevet adta neki.

Szergej nehéz körülmények között élt. A hosszú téli hónapokban a fagy és a hó, az éhség és a vadállatok veszedelmei keményen próbára tették. Gyakran aggodalom és rémület fogta el, s ehhez járult még kételkedése választott útja helyességében. Sok nehézséget okozott számára a küzdelemben való tapasztalatlansága is.

Néhány év alatt azonban megerősödött és éretté vált a küzdelemben. Akadtak olyan férfiak, akik Isten keresésére indultak, s ezeket Szergej szeretettel fogadta, de csak vonakodva szánta rá magát, hogy átvegye a jövevények lelki vezetését. A fatemplomot megnagyobbították, új kunyhókat emeltek a testvéreknek, akiknek a száma mintegy tizenkettőre nőtt.

Szergejt pappá szentelték, és előljáróvá nevezték ki. A hozzá csatlakozók kezdettől fogva közösen végezték a liturgikus imádságot, egyébként azonban remetetelepülést alkottak. Csak 1354 körül vezette be Szergej – püspöke tanácsára – a szigorú regulát, és csak ekkor építettek közös ebédlőt és nagyobb templomot.

Az apát példát adott a testvéreknek az imádságban, a könyvek szeretetében (amelyek közül sokat lemásoltatott) és a munkában. Fát vágott, a kertben dolgozott, kenyeret sütött. „Nagy szelídséget és valódi alázatosságot tanúsított, és mindenben Urát, Jézus Krisztust utánozta, aki azt akarta, hogy kövessék az emberek...”.

Nem hiányzott belőle az előljáró atyai szigorúsága. Nem engedte meg, hogy alamizsnát gyűjtsenek, bár a szerzeteseknek az első időkben sokat kellett éhezniök. Erről az életrajzíró Epifánusz sok csodás dolgot jegyzett fel. Gyakran megtörtént, hogy a testvérek csak az utolsó pillanatban menekültek meg az éhségtől csodás módon. Ugyanez az életrajz értesít számos más természetfölötti jelenségről is.

A radoneszi apát nagy befolyást gyakorolt a moszkvaiak minden rétegére. Az orosz föld sokat próbált lakossága vágyakozva figyelt fel Krisztusról szóló üzenetére. „Isten nem hagyott el minket” – hirdette egész lénye. Már pusztá létével keresztény örömet és bizalmat öntött az emberekbe. Ismét mertek már lélegzeni, élni és remélni.

1392. szeptember 25-én halt meg. „Bár a szent sem életében, sem halála utánra semmiféle dicsőséget nem kívánt, mégis megdicsőítette Isten nagy ereje. Eltávozásakor elébe jöttek a menny angyalai, kinyitották számára a paradicsom kapuját, és bevezették a vágyott boldogságba, az igazak nyugalmába, az angyalok fényességébe. Amit mindig látni vágyott, az osztályrésze lett: a Szentháromság fényességének azt a teljességét fogadta be, amely megilleti a böjtölőt és az aszkétát.” (Epifánusz)

(Összeállította: Kiss Gábor)

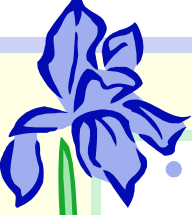
Páduai Szent Antal Plébánia ifjúsági csoportjának hírei:

Elkezdődött „végre” az iskola. Hamarosan megkezdődik a hitoktatás is az általános iskolásoknak, középiskolásoknak illetve a legkisebbeknek, az óvodásoknak.

A 2009 – 2010-es tanév **szeptember 13-án** reggel **9** órakor *tanévnyitó szentmisével* kezdődik, melyre mindenkit szeretettel várunk.

<u>Osztályok:</u>	<u>Hitoktatók:</u>
1, 2, 5, 7	Vargáné Ábrahám Ildikó
3, 4, 6, 8	Kiss Gábor

Szeretettel várunk minden érdeklődő fiataalt és felnőttet a most induló plébániai programjainkra.

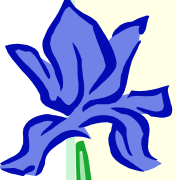

MESEKLUB

Továbbra is várjuk MESEKLUBunkba a mesék és kalandok világát kedvelő gyerekeket, ahol mesemondás és diavetítés várja a kicsiket és nagyokat.

A következő találkozó **2009. szeptember 27-én** vasárnap, **délután négy** órakor kezdődik, a **plébánia hittantermében.**

Kucsera család

Páduai Szent Antal Plébánia karitászcsoportjának hírei:

A tél közeledtével gondolnunk kell a tüzelőanyag beszerzésére. **Tűzifa-akción**hoz várjuk mindazok jelentkezését, akinek a kertjében vagy udvarán kivágásra ítélt fa, vagy felesleges, felvágásra váró fahulladék van. A fa anyagáért cserébe a csoport vállalja, hogy a fákat kivágja, a hulladékot elhozza, a tűzifát pedig rászoruló családok között szétosztja. Felajánlásukat előre is köszönjük.

Továbbra is várunk felesleges, kidobásra ítélt **ruhákat**, illetve **tartós élelmiszert**, melyeket a plébánián köszönettel átveszünk.

2009. szeptember 18-án, pénteken délután **16.³⁰** órától **ruhabörzét** rendezünk a tanyán élő családoknak a **Kancsalszéli Óvodában** (Manótanya), melyre minden érdeklődőt sok szeretettel várunk. A ruhák használtak, elvitelük ingyenes.

Ha valakinek otthon nem használt **járóbotja, egyéb gyógyászati segédeszköze** van (pl. hagyatékból), amit szívesen felajánlana a nehéz helyzetben levő időseknek, kérjük, hozza el, hogy továbbíthassuk.

Egy nehéz helyzetben levő, kicsi gyermekeket nevelő család **keres** valamilyen fűtő alkalmatosságot – **olajradiátort vagy hőszugárzót**. Ha valakinek van otthon felesleges, de még jól működő fűtőteste, kérjük, gondoljon rájuk és hozza el.

Kérünk mindenkit, akinek tudomása van a környezetében nehéz helyzetben élő családról, magányos, vagy beteg emberről, vagy ő maga ilyen helyzetbe került, bizalommal forduljon hozzánk, amiben tudunk, segítünk.

Továbbra is várunk csoportunkba a jótekönykodás iránt elkötelezett fiatal és idős híveket

–több szem többet lát, több kéz többet ad!

Kucseráné Dr. Bende Zsuzsanna

A Karitászcsoport koordinátora

Viccek:

A kis Zsuzsit nem veszik fel a Balettintézetbe. Nagyon el van keseredve, a felvételi bizottság egyik tagja vigasztalni próbálja:

- Csak két ok miatt nem kerültél be. Az egyik a bal lábad, a másik a jobb.

Az egyetemen a hallgatók írásbeli vizsgán vesznek részt. Amikor lejár az idő, a professzor kéri, hogy adják be a dolgozatokat. Egy diák továbbra is ül a padban és írja a feladatait. A tanár figyelmezteti, hogy ha nem adja be azonnal, akkor érvénytelen lesz a vizsgája. A fiú még további 10 perc elteltével adja be a papírját. A professzor ráripakodik:

- Ezt már ne is adja ide, nem fogadom el.
 - Professzor úr, tudja a nevemet? - kérdezi szemtelenül a diák.
 - Nem, és nem is érdekel!
 - Akkor jó! - feleli a fiú és gyorsan beteszi a dolgozatát a paksaméta közepébe.

Másnap megtudta, hogy átment a vizsgán.

Két anya beszélget:

- Te hogy tudod reggel olyan korán felkelteni a fiadat? Az én gyerekem minden nap elkésik az iskolából.

- Nálunk az ébresztés könnyen megy, csak odateszem reggel a macskát a gyerek ágyára.

- És attól felkel?

- Igen, mert a kutyával alszik.

Az öreg székely nekiáll reggel egy nagy farönköt faragni. Elmegy a háza előtt a szomszédja és megkérdi:

- Mi lesz abból, szomszéd?...

- Ebből, fiam, gerenda -válaszol a székely.

Nem sokkal később a szomszéd megint elmegy a ház előtt, látja, hogy az öreg még mindig nagy munkában van, így bekérdez ismét:

- És abból mi lesz, szomszéd?....

- Ebből, fiam, kocsirúd.

Dél tájékán a székely térdig érő forgácsban ül, és még mindig farag. A szomszéd újra kíváncsiskodik:

- Ebből mit farag, szomszéd?....

- Ebből, fiam, szék lábát.

Estefelé már nagy forgács gyúlik össze az öregnél, de ő még mindig farag. A szomszéd naná hogy ismét érdeklődik:

- Mi lesz abból, szomszéd?....

Mire az öreg:

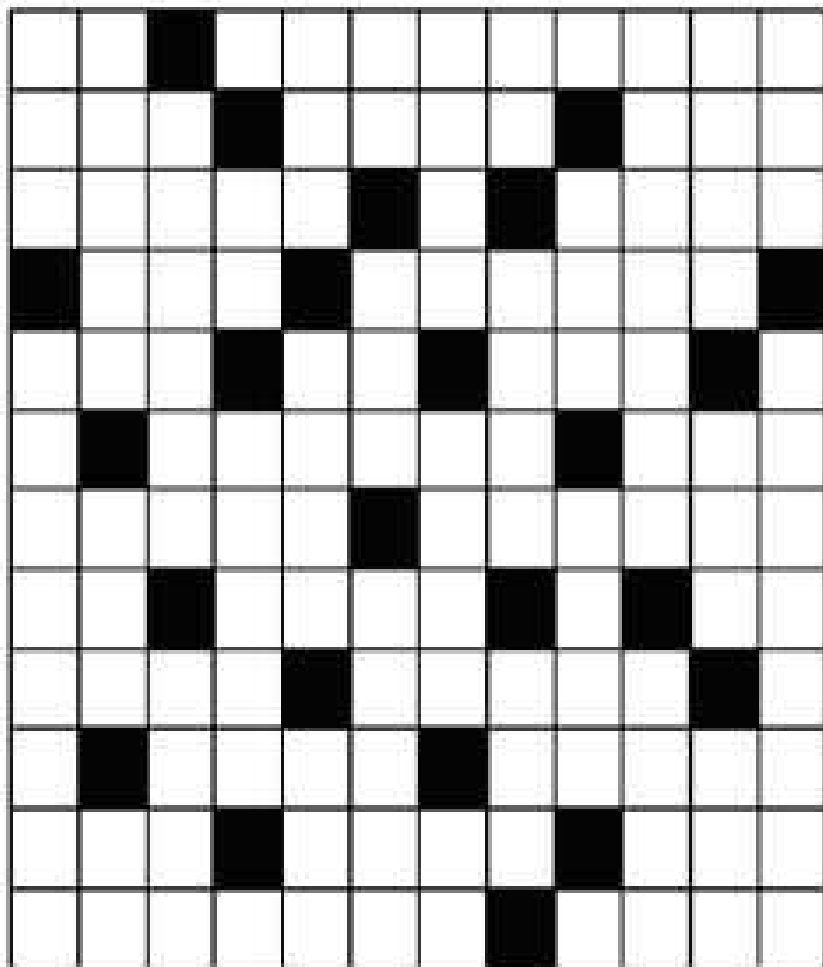
- Ebből, fiam, fogpiszkáló...ha el nem cseszem már megint...

Az alábbi szavak és betűcsoportok hat kivételével elhelyezhetők az ábrában. A kimaradt hat szóból a zsidókhhoz írt levél gondolatát kapja.

Rejtvény!!!

"Ne....."

Kétbetűsek:

AD, BA, BÓ, ÉK, JU, KA, NO, TC, ZS

Hárombetűsek:

AGA, AKI, AKT, APA, AZT, ÁFA, BÍR, COE, EDZ, FAJ, FÁD, GIN, IGA, LEE, NOA, RAJ, RÁC, VAD, ZAB, ZRI

Négybetűsek:

AJAK, ANDO, ATKA, ÁGAS, ÁRIA, ÉSZT, FÁIN, GAMO, GEBE, META, NAIV, OMOL, REED, RÉCE, SZÓL, YEAR

Ötbetűsek:

ARASZ, BUKTA, EDÉNY, ISLER, KIVET, OSAKA, SPURI

Hatbetűsek:

AKÁRHA, ALMÁJA, GARRAL, HOSTÁT, VISSZA,

Hétbetűsek:

ADOGATÓ, SZÁJZÁR

Nyolcbetűsek:

BEAKADVA, HOZZÁTOK, KALUGYER

Kilencbetűsek:

BABONASÁG

Tizenegy betűsek:

UTASÍTSÁTOK

A rejtvényre adott megfejtéseiket **minden hónap 28-ig** várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőinél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre **sajnos** egy helyes megfejtés sem érkezett

CSODATÉVŐ

A röszei egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Börcsök Eszter, Kiss Gábor, Ocskó Sebastian, Szűcs Judit

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Liszkai Tamás plébániai kormányzó

E-mail: csodatevo@citromail.hu